

เกณฑ์การจัดอันดับเครดิตประเทศ

30 พฤษภาคม 2567

ติดต่อ:

อรณพ ศุภขยานนท์, CFA
annop@trisrating.com

บุญทิwa ชีวะตระกูลกิจ, Ph.D.
boondhiva@trisrating.com

เรืองวุฒิ จารุรังสีพงศ์
ruangwud@trisrating.com

ไรทิวา นฤมล
raithiwa@trisrating.com

WWW.TRISRATING.COM

ขอบเขตของเกณฑ์การจัดอันดับเครดิต

ทริสเรตติ้งใช้เกณฑ์การจัดอันดับเครดิตนี้ในการจัดอันดับเครดิตประเทศ โดยอันดับเครดิตประเทศ (Sovereign Rating) สะท้อนถึงมุมมองของทริสเรตติ้งเกี่ยวกับความเต็มใจ (Willingness) และความสามารถ (Ability) ของรัฐบาลของประเทศนั้น ๆ ในการชำระหนี้เต็มจำนวนและตรงตามกำหนดเวลา ทั้งนี้ ความหมายของหนี้ของรัฐบาลที่ใช้ประกอบการพิจารณาในการประเมินอันดับเครดิตนั้น หมายถึงหนี้ และภาระผูกพันของรัฐบาลที่มีกับเจ้าหนี้เชิงพาณิชย์ (Commercial Creditors) ซึ่งไม่รวมหนี้จากรัฐบาลอื่นๆ วิชาสหกิจภาครัฐ และองค์กรความร่วมมือระหว่างประเทศ (Supranational Institutions) ในการประเมินดังกล่าว ทริสเรตติ้งจะพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ทั้งในเชิงปริมาณ (Quantitative) และในเชิงคุณภาพ (Qualitative) เพื่อให้สามารถคาดการณ์ความเสี่ยงในการชำระหนี้ (Repayment Risk) ของรัฐบาลของประเทศนั้น ๆ ทั้งในปัจจุบันและในอนาคตได้ โดยอันดับเครดิตประเทศที่ทริสเรตติ้งจัดอันดับให้นั้นเป็นอันดับเครดิตที่เปรียบเทียบกับอันดับเครดิตของรัฐบาลไทย แต่ไม่สามารถเปรียบเทียบได้กับอันดับเครดิตที่จัดโดยสถาบันจัดอันดับเครดิตระหว่างประเทศต่าง ๆ (International Credit Rating Agencies)

เกณฑ์ในการจัดอันดับเครดิตประเทศดังกล่าวสามารถใช้จัดอันดับเครดิตกับทุกประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศสมาชิกในสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) ที่ทริสเรตติ้งให้บริการจัดอันดับเครดิต

ทั้งนี้ เกณฑ์การจัดอันดับเครดิตฉบับนี้ใช้แทน “เกณฑ์การจัดอันดับเครดิตประเทศ” ที่ทริสเรตติ้งประกาศใช้ไปเมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2565

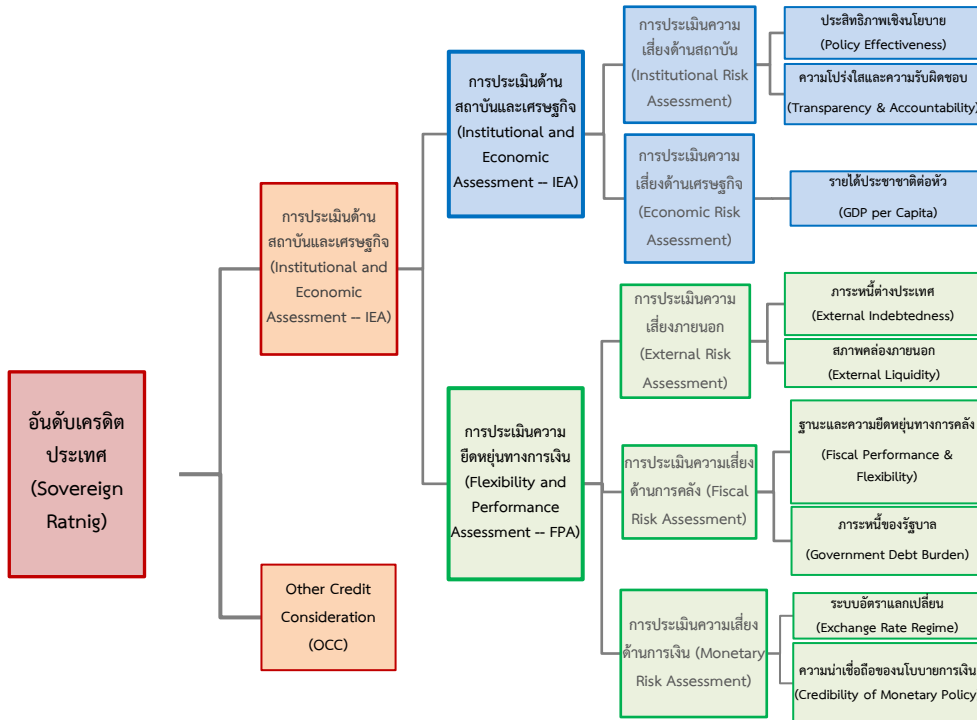
การเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์การจัดอันดับเครดิตประเทศ

ทริสเรตติ้งได้ปรับเกณฑ์การจัดอันดับเครดิตประเทศจากเดิม ดังนี้

หัวข้อ	เกณฑ์เดิม	เกณฑ์ปัจจุบัน
การประเมินความเสี่ยงด้านการคลัง	1. ภาระหนี้ของรัฐบาล 2. การบริหารการคลังของรัฐบาล 3. ภาระหนี้สินผูกพันที่อาจเกิดขึ้น	1. การเพิ่มขึ้นของหนี้รัฐบาล 2. ภาระหนี้ของรัฐบาล
ปัจจัยเสี่ยงด้านการเงิน	1. นโยบายการเงิน 2. นโยบายอัตราแลกเปลี่ยน 3. การพัฒนาตลาดทุน	1. นโยบายอัตราแลกเปลี่ยน 2. ความน่าเชื่อถือของนโยบายการเงิน
คำนิยาม	การประเมินประสิทธิภาพของประเทศ (Sovereign Performance Assessment -- SPA)	การประเมินความยืดหยุ่นทางการเงิน (Flexibility and Performance Assessment -- FPA)

1. การประเมินความเสี่ยงด้านการคลังปัจจุบันประกอบด้วยปัจจัย 2 ประการ ได้แก่ 1) การเพิ่มขึ้นของหนี้รัฐบาล และ 2) ภาระหนี้ของรัฐบาล ปัจจัยด้านภาระหนี้สินผูกพันที่อาจเกิดขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินภาระหนี้ของรัฐบาล
2. การประเมินความเสี่ยงด้านการเงินปัจจุบันประกอบด้วยปัจจัย 2 ประการ ได้แก่ 1) ระบบอัตราแลกเปลี่ยน และ 2) ความน่าเชื่อถือของนโยบายการเงิน ปัจจัยย่อยด้านการพัฒนาตลาดทุนเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินความน่าเชื่อถือของนโยบายการเงิน
3. เปลี่ยนนิยาม “การประเมินประสิทธิภาพของประเทศ (SPA)” เป็น “การประเมินความยืดหยุ่นทางการเงิน (FPA)”
4. ปรับเปลี่ยนโดยรวมเพื่อความชัดเจนมากขึ้น

ปัจจัยสำคัญในการวิเคราะห์อันดับเครดิตประเทศ (KEY RATING FACTORS)

ทริสเรทติ้งประเมินปัจจัยความเสี่ยงของประเทศ (Sovereign Risk Factor) ครอบคลุมการประเมิน 5 ปัจจัยภายใต้ 2 ด้านหลัก ได้แก่ 1) การประเมินด้านสถาบันและเศรษฐกิจ (Institutional and Economic Assessment – IEA) และ 2) การประเมินประสิทธิภาพของประเทศ (Flexibility and Performance Assessment – FPA) รวมถึง ปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่ออันดับเครดิต (OTHER CREDIT CONSIDERATIONS – OCC) สำหรับปัจจัยเสี่ยงแต่ละปัจจัยมีระดับความเสี่ยงตั้งแต่ “1” (ความเสี่ยงต่ำที่สุด) ไปจนถึง “6” (ความเสี่ยงสูง ที่สุด) โดยมีรายละเอียดในการประเมินความเสี่ยงดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยเสี่ยงด้านสถาบัน ได้แก่ เสถียรภาพทางการเมือง ความต่อเนื่องของนโยบายของรัฐบาล และความมีประสิทธิภาพของระบบราชการ ความโปร่งใส ความรับผิดชอบ และการกำกับดูแล
2. ปัจจัยเสี่ยงทางเศรษฐกิจ ได้แก่ สถานะทางเศรษฐกิจและมาตรฐานการครองชีพ โดยวัดเป็นรายได้ประชาชาติต่อหัว
3. ปัจจัยความเสี่ยงภายนอกพิจารณาได้จากภาระหนี้ภายนอกของประเทศ ความสามารถในการชำระหนี้ภายนอก และสภาพคล่องภายนอก
4. ปัจจัยเสี่ยงทางการคลัง ได้แก่ ฐานะการคลัง การเปลี่ยนแปลงของหนี้รัฐบาล และภาระหนี้รัฐบาล
5. ปัจจัยเสี่ยงด้านการเงิน ได้แก่ ระบบอัตราแลกเปลี่ยนและความน่าเชื่อถือของนโยบายการเงิน

การประเมินด้านสถาบันและเศรษฐกิจ (INSTITUTIONAL AND ECONOMIC ASSESSMENT – IEA)

1. การประเมินความเสี่ยงด้านสถาบัน (Institutional Risk Assessment)

ทริสเรตติ้งจะพิจารณาปัจจัยในเชิงคุณภาพ (Qualitative Factor) ก่อนเป็นลำดับแรกซึ่งได้แก่ เสถียรภาพทางการเมือง ความต่อเนื่องของนโยบายของรัฐบาล และควมมีประสิทธิภาพของระบบราชการของประเทศนั้น ๆ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้สะท้อนถึงความสามารถของรัฐบาลของประเทศดังกล่าวในการป้องกันหรือรับมือกับความผันผวนทางด้านเศรษฐกิจและการเงินที่อาจเกิดได้ จากทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกประเทศ นอกจากนี้ ทริสเรตติ้งยังพิจารณาปัจจัยอื่น ๆ ไปพร้อมกันด้วย เช่น นโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศแบบยั่งยืน วัฒนธรรมในการจ่ายชำระหนี้ต่างประเทศของรัฐบาล ประวัติในอดีตที่เกี่ยวกับการผิดนัดชำระหนี้ของรัฐบาล ประเด็นด้านธรรมาภิบาล (Governance Issues) ความน่าเชื่อถือ (Credibility) และความเชื่อถือได้ (Reliability) ตลอดจนความทันสมัยและความทันเหตุการณ์ของข้อมูลและสถิติตัวเลขที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้ส่งเสริมให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจที่ดีของประเทศ

การบังคับใช้และความเชื่อถือได้ของระบบกฎหมาย ตลอดจนความโปร่งใสและความรับผิดชอบของสถาบันที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ของประเทศก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ทริสเรตติ้งนำมาใช้ประกอบการพิจารณาอันดับเครดิตด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ ความร่วมมือของรัฐบาลของประเทศนั้น ๆ และการสนับสนุนที่รัฐบาลดังกล่าวได้รับจากองค์กรระหว่างประเทศต่าง ๆ เช่น กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund – IMF) ธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank – ADB) หรือ ธนาคารโลก (World Bank) รวมทั้งการช่วยเหลือทางการเงินในรูปแบบต่าง ๆ ระหว่างรัฐบาลกับรัฐบาลก็จะถือว่าเป็นปัจจัยสนับสนุนในด้านบวกสำหรับอันดับเครดิตในช่วงของการพัฒนาประเทศและในช่วงที่เกิดวิกฤตการณ์ทางการเงินด้วยเช่นกัน

เพื่อจะทำให้เข้าใจถึงพื้นฐานทางเศรษฐกิจ การเงินการคลัง และการเมืองของประเทศนั้น ๆ ทริสเรตติ้งจะมีการจัดประชุมเพื่อสัมภาษณ์ผู้แทนจากหน่วยงานสำคัญต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายทางด้านเศรษฐกิจ การเงิน และการคลังของประเทศดังกล่าว ตลอดจนผู้แทนจากภาคเศรษฐกิจและภาคธุรกิจที่สำคัญอื่น ๆ

2. การประเมินความเสี่ยงด้านเศรษฐกิจ (Economic Risk Assessment)

ทริสเรตติ้งจะทำการประเมินโครงสร้าง ตลอดจนศักยภาพการเติบโต และความผันผวนทางเศรษฐกิจของประเทศนั้น ๆ ทั้งนี้ เนื่องจากระดับการกระจายตัวของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบเศรษฐกิจนั้นถือว่าเป็นปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญในการลดความเสี่ยงจากการกระจุกตัวทางเศรษฐกิจจากภาคอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มเข้าสู่วงจรขาลง โดยปัจจัยเสี่ยงทางด้านเศรษฐกิจวัดได้จากระดับรายได้ของประเทศโดยใช้ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประชากร (Gross Domestic Product per Capita หรือ GDP per Capita) เป็นปัจจัยชี้วัดที่สำคัญ

การประเมินความยืดหยุ่นทางการเงิน (Flexibility and Performance Assessment – FPA)

3. การประเมินความเสี่ยงภายนอก (External Risk Assessment)

เสถียรภาพภายนอกของประเทศซึ่งถึงสถานะประสิทธิภาพทางธุรกรรมระหว่างประเทศ (International Transaction Performance) ของประเทศนั้น ๆ ที่สามารถยกระดับความสามารถในการชำระหนี้ต่างประเทศและสภาพคล่องภายนอกได้ ซึ่งในการประมาณการความพอเพียงของเงินตราต่างประเทศเพื่อรองรับการจ่ายชำระหนี้ต่างประเทศและภาระหนี้ต่าง ๆ นั้น ทริสเรตติ้งจะพิจารณาทั้งขนาดของทุนสำรองเงินตราต่างประเทศซึ่งเป็นเงินสำรอง (Cushion) เพื่อรองรับภาระในการชำระหนี้ต่างประเทศ และรายได้จากบัญชีเดินสะพัด (Current Account Receipts) ของประเทศนั้น ๆ เมื่อเทียบกับหนี้ต่างประเทศสุทธิ ส่วนสภาพคล่องภายนอก (External Liquidity) นั้น ทริสเรตติ้งจะพิจารณาโดยการเปรียบเทียบความต้องการเงินจากแหล่งภายนอกประเทศ (Gross External Financing Needs) กับผลรวมระหว่างรายได้จากบัญชีเดินสะพัด (Current Account Receipts) และเงินทุนสำรองระหว่างประเทศ (Foreign Exchange Reserves)

การประเมินยังพิจารณาถึงผลการดำเนินงานของบัญชีเดินสะพัดในช่วงเวลาที่ต่อเนื่อง ความสามารถในการเข้าถึงเงินทุนจากภายนอก ความเสี่ยงของการไหลออกของเงินทุน และปริมาณของสินทรัพย์สภาพคล่องภายนอกของประเทศ

4. การประเมินความเสี่ยงด้านการคลัง (Fiscal Risk Assessment)

4.1 การเพิ่มขึ้นของหนี้รัฐบาล (Potential Growth of Government Debts) ทริสเรตติ้งประเมินการเพิ่มขึ้นของหนี้รัฐบาลเมื่อเทียบกับ GDP เพื่อสะท้อนถึงประสิทธิภาพทางการคลัง ผลกระทบจากการเคลื่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยน การรับรู้ของภาระหนี้สินผูกพันที่อาจเกิดขึ้น และปัจจัยอื่น ๆ ที่ไม่ได้รับการสะท้อนจากดุลการคลัง การประเมินนี้จะพิจารณาถึงสินทรัพย์สภาพคล่องของรัฐบาลที่มีอยู่และความสามารถของรัฐบาลในการลดการขาดดุลงบประมาณให้อยู่ในระดับที่จัดการได้

4.2 ภาระหนี้ของรัฐบาล (Government Indebtedness) ทริสเรตติ้งวัดภาระหนี้ของรัฐบาลด้วยการหาอัตราส่วนหนี้ของรัฐบาลโดยเปรียบเทียบกับผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ และหาอัตราส่วนภาระดอกเบี้ยจ่ายของรัฐบาลโดยเปรียบเทียบกับรายได้ของรัฐบาล หลังจากนั้นทริสเรตติ้งจะวิเคราะห์อัตราส่วนทั้งสองดังกล่าวควบคู่ไปกับการประเมินโครงสร้างหนี้ของรัฐบาลโดยพิจารณาในแง่ของความหลากหลายของสกุลเงิน (หรือการกระจุกตัวของสกุลเงิน) นอกจากนี้ โครงสร้าง เจ้าหนี้ของรัฐบาลเป็นปัจจัยในเชิงคุณภาพที่จะนำมาพิจารณาร่วมด้วย ซึ่งโครงสร้างหนี้ของรัฐบาลที่มีเจ้าหนี้เป็นองค์การระหว่างประเทศ (Multilateral Creditors) และ/หรืออยู่ในรูปแบบของเงินกู้ทวิภาคี (Bilateral Loans) นั้นมักจะมีลักษณะเป็นเงินกู้ที่มีดอกเบี้ยต่ำกว่าอัตราตลาดและยอมผ่อนผันเงื่อนไขการชำระหนี้ต่าง ๆ ได้มากกว่าหรือสามารถเจรจาต่อรองได้ การมีหนี้ในสกุลเงินต่างประเทศและเจ้าหนี้จากต่างประเทศในสัดส่วนที่สูงจะเพิ่มความเสี่ยงในการรีไฟแนนซ์ของรัฐบาลได้ ระบบธนาคารที่มีการปล่อยกู้ให้กับรัฐบาลมากเกินไปอาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการปล่อยสินเชื่อให้กับภาคเอกชนลดลง

ภาระหนี้สินผูกพันที่อาจเกิดขึ้น (Contingent Liabilities) หมายถึง ภาระผูกพันที่มีโอกาสกลายเป็นหนี้รัฐบาลหรือส่งผลกระทบต่อภาพรวมการคลัง ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการอัดฉีดเงินทุนให้กับสถาบันการเงินที่ประสบปัญหาในช่วงวิกฤตการเงินหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาครัฐบาลที่ไม่ใช่สถาบันการเงินในช่วงที่เกิดปัญหาทางการเงิน

5. การประเมินความเสี่ยงด้านการเงิน (Monetary Risk Assessment)

การประเมินด้านการเงินสะท้อนมุมมองของทริสเรตติ้งต่อความสามารถของผู้ดำเนินนโยบายทางการเงินในการรักษาเสถียรภาพของราคาและการเติบโตทางเศรษฐกิจที่สมดุล ในขณะที่เดียวกันก็สามารถบรรเทาผลกระทบทางเศรษฐกิจหรือการเงินจากปัจจัยภายนอกได้ การประเมินให้ความสำคัญกับความสามารถในการดำเนินนโยบายการเงินอย่างเป็นอิสระของผู้ดำเนินนโยบายทางการเงิน รวมถึงความน่าเชื่อถือและประสิทธิภาพของนโยบายการเงินในการบรรลุเป้าหมายดังกล่าว นอกจากนี้ยังพิจารณาถึงผลกระทบของสัดส่วนการใช้เงินสกุลอื่นในระบบเศรษฐกิจของประเทศ (Dollarization) ความแข็งแกร่งของภาคการเงินในประเทศ และการมีข้อจำกัดในการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

5.1 ระบบอัตราแลกเปลี่ยน ระบบอัตราแลกเปลี่ยนมีอิทธิพลต่อความสามารถของรัฐบาลในการดำเนินนโยบายการเงิน อย่างอิสระในการตอบสนองต่อความต้องการของเศรษฐกิจในประเทศ ซึ่งโดยทั่วไป ระบบอัตราแลกเปลี่ยนที่มีการซื้อขายอย่างอิสระและลอยตัวจะเกื้อหนุนต่อความสามารถในการดำเนินนโยบายการเงินที่เป็นอิสระได้ ประเทศที่ตรึงสกุลเงินของตนอย่างใกล้ชิดกับรัฐบาลอื่นจะมีความสามารถจำกัดในการใช้นโยบายการเงินที่มีประสิทธิภาพเพื่อรับมือกับความผันผวนทางเศรษฐกิจในประเทศ

5.2 ความน่าเชื่อถือของนโยบายการเงิน ความน่าเชื่อถือของนโยบายการเงินสะท้อนถึงความสามารถของรัฐบาลในการรักษาระดับเสถียรภาพทางด้านราคา ซึ่งโดยส่วนใหญ่เป็นผลจากประสิทธิภาพของเครื่องมือนโยบายการเงิน ระดับการพัฒนาของระบบการเงินและตลาดทุนในประเทศ ความเป็นอิสระของผู้ดำเนินนโยบายทางการเงิน และความสามารถในการรักษาเสถียรภาพด้านราคาเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ

ปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่ออันดับเครดิต (OTHER CREDIT CONSIDERATIONS – OCC)

นอกเหนือจากปัจจัยในการจัดอันดับเครดิตข้างต้นที่ใช้ในการพิจารณาตัวเลขการประเมินความเสี่ยงด้านสถาบันและเศรษฐกิจ (IEA) กับการประเมินความยืดหยุ่นทางการเงิน (FPA) แล้ว อันดับเครดิตประเทศอาจได้รับการปรับเพิ่มขึ้นหรือลดลงด้วยปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่ออันดับเครดิต ซึ่งทริสเรตติ้งเห็นว่าน่าจะนำมาพิจารณาร่วมด้วยในการจัดอันดับเครดิตประเทศ โดยปัจจัยอื่น ๆ ดังกล่าวอาจถูกนำมาพิจารณาเมื่อประเทศนั้น ๆ มีสถานะผลการดำเนินงานที่อยู่ในระดับดีกว่าหรือด้อยกว่าเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มเดียวกันอย่างน้อยหนึ่งปัจจัยหรือมากกว่า หรือเป็นปัจจัยที่ไม่ได้ถูกพิจารณาในการประเมินอันดับเครดิตเบื้องต้นดังกล่าว ทริสเรตติ้งมองว่าการเปลี่ยนแปลงของคะแนนที่ประเมินนั้นอาจเกิดขึ้นเพียงชั่วคราวและคาดว่าคะแนนประเมินจะกลับมาเป็นระดับเดิมได้ในระยะปานกลางถึงระยะยาว ตัวอย่างเช่น ในกรณีที่คะแนนการ

ประเมินความเสี่ยงภายนอกถดถอยลงอันเกิดจากการลงทุนของรัฐบาลในโครงการสาธารณูปโภคขนาดใหญ่ ซึ่งหากโครงการประสบความสำเร็จก็จะสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศนั้นได้ในระยะปานกลาง หรือ ในกรณีที่ทริสเรตติ้งมีข้อมูลหลักฐานที่หนักแน่นพอเกี่ยวกับความยืดหยุ่นทางการเงินและความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในช่วงที่มีแรงกดดันด้านการเงินของรัฐบาล เป็นต้น

ปัจจัยสำคัญอื่น ๆ ที่มีผลในเชิงลบต่ออันดับเครดิต ได้แก่

- สภาพคล่องภายนอกที่อ่อนแอเป็นอย่างมากซึ่งคาดว่าจะถดถอยลงอีกในระยะต่อไป
- สถานะด้านการคลังที่อ่อนแอลงอย่างมากในระดับที่ต่ำกว่ามาตรฐานที่เสี่ยงที่สุดอย่างมีนัยสำคัญ
- ความเสี่ยงด้านสถาบัน ด้านการเมือง และด้านธรรมาภิบาลที่ระดับสูงมาก
- สถานะเครดิตถดถอยลงอย่างมีนัยสำคัญอันเนื่องมาจากความเสี่ยงจากการเกิดเหตุการณ์ที่คาดเดาไม่ได้ (Event Risk) หรือความเสี่ยงที่จะมีการปรับโครงสร้างหนี้ (Debt Rescheduling Risk)

ปัจจัยสำคัญอื่น ๆ ที่มีผลในด้านบวกต่ออันดับเครดิต ได้แก่

- การประเมินความเสี่ยงของสถาบันและความเสี่ยงทางเศรษฐกิจที่อยู่ในระดับแข็งแกร่งมาก
- รัฐบาลอยู่ในสถานะมีสินทรัพย์สุทธิและมีสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องอยู่ในปริมาณมาก

ความเพียงพอและความเชื่อถือได้ของข้อมูล (SUFFICIENT AND RELIABILITY OF THE DATA)

ข้อมูลและสถิติตัวเลขที่เพียงพอ เป็นปัจจุบัน และเชื่อถือได้มีความสำคัญที่ทำให้ทริสเรตติ้งสามารถประเมินสถานะความเสี่ยงด้านเครดิตประเทศของแต่ละประเทศได้ โดยทั่วไปแล้วทริสเรตติ้งจะใช้สถิติตัวเลขและข้อมูลด้านเศรษฐกิจและการคลังที่ได้รับจากรัฐบาลของประเทศที่ต้องการจัดอันดับเครดิต ส่วนแหล่งข้อมูลอื่น ๆ นั้นทริสเรตติ้งจะรวบรวมจากองค์กรข้ามชาติหลาย ๆ แห่ง ได้แก่ ADB IMF World Bank และ The ASEAN+3 Macroeconomic Research Office (AMRO) เป็นต้น ซึ่งข้อมูลที่ได้รับจากองค์กรข้ามชาติส่วนใหญ่จะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานะเศรษฐกิจ ตลอดจนสถานะด้านการเงินและการคลังของประเทศสมาชิกที่มีการเผยแพร่อย่างสม่ำเสมอ สำหรับประเทศที่ไม่สามารถให้ข้อมูลที่เชื่อถือได้จะทำให้ทริสเรตติ้งมีข้อจำกัดที่ไม่สามารถทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสำเร็จในการดำเนินนโยบายของรัฐบาลของประเทศนั้น ๆ และส่งผลลดทอนความแม่นยำในการคาดการณ์ความเสี่ยงในอนาคตของประเทศนั้น ๆ ลงได้ ดังนั้น ทริสเรตติ้งจึงสงวนสิทธิ์ที่จะปฏิเสธการให้บริการจัดอันดับเครดิตแก่ประเทศที่ไม่สามารถให้ข้อมูลที่เพียงพอและน่าเชื่อถือแก่ทริสเรตติ้งสำหรับการพิจารณาอันดับเครดิตได้

สัญลักษณ์อันดับเครดิตประเทศ (SOVEREIGN RATING SYMBOLS)

ทริสเรตติ้งกำหนดสัญลักษณ์อันดับเครดิตประเทศโดยจำแนกออกเป็นระดับต่าง ๆ เช่นเดียวกับที่ทริสเรตติ้งจัดอันดับเครดิตให้แก่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ทั่วไป โดยสัญลักษณ์อันดับเครดิตของทริสเรตติ้งแบ่งออกเป็น “AAA” “AA” “A” “BBB” “BB” “B” “C” และ “D” ประเทศที่มีความน่าเชื่อถือสูงที่สุดจะได้รับอันดับเครดิตระดับ “AAA” ส่วนประเทศที่มีความน่าเชื่อถือต่ำที่สุดจะได้รับอันดับเครดิตระดับ “C” ในขณะที่อันดับเครดิตที่ระดับ “D” จะให้แก่ประเทศที่ผิดนัดชำระหนี้และภาวะผูกพันของรัฐบาลที่มีกับเจ้าหนี้การค้า ซึ่งอันดับเครดิตตั้งแต่ระดับ “AA” ไปจนถึงระดับ “B” อาจถูกกำหนดด้วยเครื่องหมายบวก (+) หรือ ลบ (-) เพิ่มเติมเพื่อแสดงสถานะเชิงเปรียบเทียบภายในระดับของอันดับเครดิตนั้น ๆ

อัตราส่วนด้านประสิทธิภาพของประเทศที่สำคัญ (KEY SOVEREIGN PERFORMANCE RATIOS)

Ratios	Definition
ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศต่อหัว (ดอลลาร์สหรัฐฯ)	ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศหารด้วยจำนวนประชากร
ภาระหนี้/ทุนสำรองเงินตราต่างประเทศ (%)	ภาระหนี้ของประเทศ (ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย) คิดเป็นร้อยละของทุนสำรองเงินตราต่างประเทศ
หนี้ภายนอกสุทธิ/รายได้ดุลบัญชีเดินสะพัด (%)	หนี้ภายนอกรวม (ทั้งหนี้รัฐบาลและเอกชน) สุทธิด้วยทุนสำรองเงินตราต่างประเทศคิดเป็นร้อยละของรายได้ดุลบัญชีเดินสะพัด รายได้ดุลบัญชีเดินสะพัด คือ ผลรวมของรายได้จากการส่งออกสินค้าและบริการกับรายได้จากค่าตอบแทนและเงินโอนระหว่างประเทศ
ความต้องการเงินจากแหล่งภายนอกรวม/รายได้ดุลบัญชีเดินสะพัดบวกกับทุนสำรองเงินตราต่างประเทศที่ใช้ได้ (%)	ความต้องการเงินจากแหล่งภายนอกคิดเป็นร้อยละของรายได้ดุลบัญชีเดินสะพัดบวกกับทุนสำรองเงินตราต่างประเทศที่ใช้ได้ ความต้องการเงินจากแหล่งภายนอก คือ ผลรวมของรายจ่ายดุลบัญชีเดินสะพัด เงินฝากที่เป็นเงินตราต่างประเทศ และภาระหนี้ต่างประเทศ รายจ่ายดุลบัญชีเดินสะพัด คือ ผลรวมของรายจ่ายเพื่อนำเข้าสินค้าและบริการกับรายจ่ายสำหรับค่าตอบแทนและเงินโอน
การเปลี่ยนแปลงหนี้ของรัฐบาล/ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ (%)	การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของหนี้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละของผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ
รายจ่ายดอกเบี้ยของรัฐบาล/รายได้ของรัฐบาล (%)	รายจ่ายเพื่อการชำระดอกเบี้ยของรัฐบาลคิดเป็นร้อยละของรายได้ของรัฐบาล
หนี้ต่างประเทศของรัฐบาล/ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ (%)	หนี้ต่างประเทศของรัฐบาลคิดเป็นร้อยละของผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ

บริษัท ทริสเรตติ้ง จำกัด

อาคารสีลมคอมเพล็กซ์ ชั้น 24 191 ถ. สีลม กรุงเทพฯ 10500 โทร. 02-098-3000

© บริษัท ทริสเรตติ้ง จำกัด สงวนลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2567 ห้ามมิให้บุคคลใด ใช้อัดเผยแพร่ ทำสำเนาเผยแพร่ แจกจ่าย หรือเก็บไว้เพื่อใช้ในภายหลังเพื่อประโยชน์ใดๆ ซึ่งรายงานหรือข้อมูลการจัดอันดับเครดิต ไม่ว่าทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน และไม่ว่าในรูปแบบ หรือลักษณะใดๆ หรือด้วยวิธีการใดๆ โดยที่ยังไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจาก บริษัท ทริสเรตติ้ง จำกัด ก่อน การจัดอันดับเครดิตนี้มีใช้แล้วแต่อย่างใด หรือคำเสนอแนะให้ซื้อ ขาย หรือถือตราสารหนี้ใดๆ แต่เป็นเพียงความเห็นเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือความน่าเชื่อถือของตราสารหนี้นั้นๆ หรือของบริษัทนั้นๆ โดยเฉพาะ ความเห็นที่ระบุในการจัดอันดับเครดิตนี้มีได้เป็นคำแนะนำเกี่ยวกับการลงทุน หรือคำแนะนำในลักษณะอื่นใด การจัดอันดับและข้อมูลที่ปรากฏในรายงานใดๆ ที่จัดทำ หรือพิมพ์เผยแพร่โดย บริษัท ทริสเรตติ้ง จำกัด ได้จัดทำ ขึ้นโดยมิได้คำนึงถึงความต้องการด้านการเงิน พฤติการณ์ ความรู้ และวัตถุประสงค์ของผู้รับข้อมูลรายใดรายหนึ่ง ดังนั้น ผู้รับข้อมูลควรประเมินความเหมาะสมของข้อมูลดังกล่าวก่อนตัดสินใจลงทุน บริษัท ทริสเรตติ้ง จำกัด ได้รับข้อมูลที่ใช้สำหรับการจัดอันดับเครดิตนี้จากบริษัทและแหล่งข้อมูลอื่นๆ ที่เชื่อว่าเชื่อถือได้ ดังนั้น บริษัท ทริสเรตติ้ง จำกัด จึงไม่รับประกันความถูกต้อง ความเพียงพอ หรือความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูลใดๆ ดังกล่าว และจะไม่รับผิดชอบต่อความสูญเสีย หรือความเสียหายใดๆ อันเกิดจากความไม่ถูกต้อง ความไม่เพียงพอ หรือความไม่ครบถ้วนสมบูรณ์นั้น และจะไม่รับผิดชอบต่อข้อผิดพลาด หรือการละเว้นผลที่ได้รับหรือการกระทำใดๆ โดยอาศัยข้อมูลดังกล่าว ทั้งนี้ รายละเอียดของวิธีการจัดอันดับเครดิตของ บริษัท ทริสเรตติ้ง จำกัด เผยแพร่อยู่บน Website: www.trisrating.com/th/rating-information/rating-criteria